

Bilag.

Universitetets zoologiske Museum.

Kjøbenhavn, den 15de Juli 1897.

Storkjoven (*Lestris catarrhactes*), Færingernes Skuir, er en Art, der ikke er langt fra at være udryddet. Den synes altid at have været forholdsvis faatallig alle Vegne, hvor den har været at finde, o: langs Kysterne af det nordlige Atlanterhav, og dens Ynglepladser have altid kun været faa; Færøerne have været et af dens vigtigste Tilholdssteder. Forfulgt har den længe været; man har dræbt den for at spise den, for at bruge dens Rød til Agn og for at fri sig for en Fugl, som man mente kunde gøre Skade. Som ynglende synes den nu kun at findes paa Shetlandøerne Foula og Unst og nogle faa Steder paa Færøerne og Island. Paa Foula og Unst har den vel i længere Tid været fredet af de paagældende Gjere, Familierne Scott og Edmonston, som derfor ere blevne hødrede af Zoological Society i London; men Fredningen af den er vanskelig, især fordi Samlere og handlende rentud stjele sig til at fhyde den og tage dens Æg. At Artens Tilværelse er stærkt truet, er følgende indlysende. — I økonomisk Henseende vilde intet være vundet ved at faa Storkjoven udryddet. Den kan jo nok af og til dræbe andre Fugle; men dens vigtigste Føde er jo dog de Smaafliske, som den jager fra Maa-gerne, eller som den selv fanger, Nadsler af Hvaler og forskelligt andet, der kan drive paa Havet; og Nytte skal den paa sine Steder kunne gøre ved at skræmme Kragefugle bort. For dem, der sætte Pris paa Naturen, vilde Tabet være haardt. Det er altid et Tab, naar en Art udryddes af Jorden; at miste den statelige største Njove med dens ejendommelige Levemaade vilde være særlig føleligt. Den store Kredts af Mennesker, der med Sorg for ikke at sige Skarme har set paa den tankeløse Udryddelse af Gejrfuglen, sætter nu sin Bid til Færingerne, at de ville gøre, hvad der staar i deres Magt, for at hindre, at ogsaa Storkjoven forsvinder, og for at bevare en Ejendommelighed for deres eget Land.

Jeg tillader mig derfor at bede Hr. Amtmanden søge at udvirke fuldstændig Fredning for Storkjoven, dens Æg og Yngel, og tilstrækkelig haarde Bestemmelser om Bøder for Overtrædelse af Loven.

Ørbødigst

Chr. Fr. Pittken,
Prof. ord. Zool.

Til

Hr. Amtmand Børentsen.

Færøernes Amt.